

Dzwony Zmartwychwstania.

Dzwony setkami spoczęły na trawie,
Jak ptaki, niegdyś powietrzne, pamiętasz?
Widzisz je głuche i nieżywe prawie,
To dzwonów wygnanych cmentarz.

Codzień przychodzą tu ludzie po pracy,
A stróż dziedzińca pielgrzymką zdumiony
„Pobożny naród — mówi — ci Polacy,
Że tak odwiedza swe dzwony“.

Dawniej, by odbyć wędrowkę doroczną
Do Rzymu, sznurów rozrywały węzły —
Zmyliły drogę widać w burzę mroczną,
Skoro na Wschodzie ugrzęzły...

O dzwony! śpijcie — dopiero w kościele
Z wieżyc kolebiąc się, serca odsłońcie —
I poraz pierwszy, nie chrzest ni wesele,
Lecz cud Zmartwychwstań wydzwońcie!

Franciszek Xawery Pułowski.

**Wszystkim P. T. Czytelnikom
i Przyjaciołom przesyła
Redakcja serdeczne życzenia
„Wesołego Alleluja!”**

Poświęcenie boiska T. S. „Wisła”.

W dniu 8 b. m. odbyło się poświęcenie nowo-
założonego parku gier i zabaw sportowych najstar-
szego krakowskiego Tow. Sport. „Wisła”.

Po nabożeństwie w kaplicy loretańskiej przy
kościelnie O. O. Kapucynów, poświęcił O. Anioł, Ka-
pucyn, nową placówkę sportową i w serdecznym
przemówieniu wyraził Towarzystwu życzenia, aby
stała się ona ośrodkiem wychowania fizycznego
młodzieży polskiej. W nabożeństwie i uroczystości

Poświęcenie boiska T. S. „Wisła”: Poświęcenie boiska
przez O. Anioła, Kapucyna.

poświęcenia wzięli udział przedstawiciele kół spor-
towych krakowskich, członkowie towarzystwa, re-
prezentacja lwowskiej „Pogoni”, zaproszona na ten
dzień celem rozegrania meczu piłki nożnej, oraz
liczne zebrani goście. Wiceprezes „Wisły” p. Wojaś
złożył imieniem Towarzystwa podziękowanie licznie
zebranym delegatom władz, klubom i prasie za
łaskawe przybycie, kończąc okrzykiem na cześć
Naczelnika Państwa, szczerego opiekuna sportu.

Przemówienia wygłosili nadto: prezes polskiego
Związku piłki nożnej dr. Cetnarowski, prezes kra-
kowskiego okręgowego związku Dembński, wice-
prezes lwowskiej „Pogoni” Parylak.

Nowy park sportowy mieści się na dawnym
torze wyścigowym tuż za parkiem dra Jordana,
a rozporządza obszernym boiskiem dla zawodów
w piłkę nożną i efektownymi trybunami dla widzów.

Nowy sultan Egiptu.

Uznanie samodzielności Egiptu stało się faktem
dokonanym. W dniu 15 marca b. r. zmuszoną była
Anglia, acz z bólem serca, na uwzględnienie żądań
egipskich nacjonalistów, ogłoszona suwerenność tego
kraju, a pierwszym sultaniem został książę Fuad.

Angielska okupacja Egiptu i jej tamże rządy
doprowadziły do takiego stanu rzeczy, iż Londynowi
nie pozostało nic innego, jak ustąpić, a uznając

się przekonać. Warunki ustalone w raporcie Mil-
nera, stały się podstawą aktu, uznającego suwe-
renność i niezawisłość Egiptu, przy zawarowaniu
interesów angielskich.

Sultan Fuad urodził się we Włoszech i jest
zdeklarowanym zwolennikiem polityki włoskiej.

Poświęcenie boiska T. S. „Wisła”: Wręczenie proporcy przez przedstawicieli lwowskiej „Pogoni”
pierwszej drużynie „Wisły” podczas uroczystości poświęcenia boiska.

samodzielność egipską zapewnić sobie drogę przez
kanał Suezki do Indyi.

Ostatnie powstanie Egipcyan przeciw Anglii
było następstwem wypadków, stojących w ścisłym
związku z wojną światową. Egipt, który jako pod-
stawa operacji angielskich przeciw Turcyi, ucierpiał
wiele, chwycił za broń a Anglia w ocenie tego
połączenia wysłała do Egiptu lorda Milnera ze spe-
cjalną misją zbadania warunków ewentualnej ugody
z nacjonalistami egipskimi. Milner przybył do Egi-
ptu, zbadał stosunki, wykrył szereg ciężkich błędów
w administracji angielskiej, przede wszystkim jednak
przekonał się na miejscu, że o warunkach poro-
zumenia i ugody może traktować tylko z jednym
człowiekiem, który jest duchowym wodzem całego
nacyonalizmu egipskiego, a którego Anglia skazała
na wygnanie. Jest to mianowicie Zaglul-basza,
mieszkający stale w Paryżu. Lord Milner wróciwszy
do Londynu, nie zawahał się wejść z Zaglulem
w rokowania, wreszcie zaprosił go na czele całej
delegacji nacyonalistyczno-egipskiej do Londynu.

Tu rokowania poszły stosunkowo gładko. Wkrótce
mógł Milner na ich podstawie wystąpić z szeregiem
konkretnych wniosków co do pacyfikacji Egiptu.
Wnioski te sformułował i umotywowował w akcie
publicznym, nazwanym „Milner report”: Egipt zostaje
uznany za państwo suwerenne i niezawisłe pozo-
stające z Wielką Brytanią w ścisłym sojuszu. Po-
siała ona własną administrację, z której urzędnicy
angielscy będą stopniowo usunięci. Kiedy w Egipcie
dowiedziano się o treści warunków Milnera, zapano-
wała wielka radość i tryumf. Nie było wątpliwości,
że opinia publiczna w Egipcie aprobuje je z pełnym
zadowoleniem. Ale widząc taki skutek warunków,
komisarz angielski, lord Allenby, zaczął żałować,
że poczyniono ustępstwa nacjonalistom egipskim.
Rozpoczął więc fatalną politykę utrudniania ustalo-
nych warunków i sabotowania ich. Miało to jednak
ten skutek, że w Egipcie znova wybuchły zaburzenia,
jeszcze groźniejsze, niż poprzednie.

Zaskoczony wypadkami rząd londyński mający
do czynienia jeszcze z potęgającą się wrznięm
w Indyach, postanowił za wszelką cenę uprzętnąć
stół w Egipcie.

Bez wahania tedy odwołali Allenbygo z Egiptu,
a prowadzenie ponownych rokowań powierzyli znowu
Milnerowi. W Londynie także i lord Allenby dał

Rosyjscy monarchiści dają znak życia.

W powrocie z Paryża Milner wygłosił w sali
Filharmonii w Berlinie odczyt o sytuacji w Rosyi
i perspektywach przyszłości. W chwili gdy scho-
dził z trybuny dwaj młodzi ludzie przyskoczyli do
niego i strzelili z rewolwerów. Widząc to przyja-
ciel jego Nabokow stanął przed nim i ochronił go
ciałem swoim, sam jednak padł ugodzony śmiertel-
nie kula. Prócz niego rannych jest jeszcze pięć osób.
Mordercy usiłowali z trybuny wyjaśnić motyw
czynu, zostali jednak ujęci przez policję. Są to dwaj
byli oficerowie carscy Szabelski Bork i Taborcyki.

Uważają jednak za rzecz pewną, że Szabelski-
Bork i Taborcyki nie działali z własnej inicjatywy,

Poświęcenie boiska T. S. „Wisła”: Członek „Wisły”,
Wiśniewski z pamiątkowym proporcem ofiarowanym
przez lwowską „Pogoń”.

i że tylko dostarczenie znacznych środków pienię-
żnych umożliwiło im ostatnią podróż do Berlina.

W związku z tem zajściem zostali też areszto-
wani rosyjscy monarchiści, którzy w restauracyi
„Rotes Haus” odbywali zgromadzenie. Prócz monar-
chistów znajdowali się na zgromadzeniu rosyjscy